

Рис. – Динаміка викидів ЗР в атмосферу в Харківській області

Для покращення ситуації необхідно вживати заходів, спрямованих на зменшення викидів ЗР з боку підприємств та автотранспорту, та на збільшення кількості багаторічних зелених насаджень, що сприяють очищенню атмосферного повітря. Зелені насадження відіграють важливу роль у збагаченні навколишнього середовища киснем і поглинанні діюкису вуглецю, а також зменшують концентрацію пилу і диму в повітрі міста. Особливу увагу необхідно приділяти озелененню територій вздовж автошляхів. Організація розвитку та утримання зелених зон населених пунктів покладається на органи місцевого самоврядування.

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК ГОЛОВНИЙ ІНСТРУМЕНТ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

О.О. МИРОШНИЧЕНКО, студент

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12

E-mail: len9902@yandex.ua

В сучасній умові розвитку суспільства, важливим етапом підприємницької діяльності є існування соціального аспекту, а саме посилення соціальної відповідальності підприємництва. Перехідні процеси, що тривають сьогодні в Україні, зобов'язують державу зосередити свої пріоритети на: впровадженні та оновленні нормативної та законодавчої бази, щодо підприємницької діяльності та її соціальної відповідальності; покращення розвитку економічної, політичної та соціальної сфери життєдіяльності суспільства, за допомогою реалізації загальнодержавних і регіональних стратегічних програм; підвищення соціальної активності серед підприємницького сектору; встановлення певних соціальних взаємозв'язків між

підприємцями та державою, підприємцями та суспільством; тощо. Вищеперераховані проблеми є актуальними сьогодні в недосконалісті соціальної відповідальності підприємництва в Україні та в усьому світі в цілому.

Існування ділової репутації підприємства є найважливішим елементом у концепції соціальної відповідальності підприємств. Тобто мова ідеться про взаємовідносини, що формуються між особою підприємницького сектору та суспільством, оцінюючи інтереси суспільства та можливості їх реалізації підприємством.

Загальне уявлення концепції соціальної відповідальності можна розуміти, як відповідальність, що несуть підприємства у сфері соціальної складової перед суспільством, забезпечуючи при цьому дотримання законодавчих норм у соціальній сфері, взаємне виконання певних соціальних та суспільних функцій, а також можливості задовольняти існуючі потреби, з метою задоволення поставлених цілей.

Аналіз нинішнього стану соціальної відповідальності в Україні акцентує свою увагу в наступному: застаріла законодавча та нормативна бази уповільнюють розвиток соціальної відповідальності в нашій країні; неузгодженість зацікавлених сторін та їх інтересів – спричиняють незбалансованість відносин між підприємствами та суспільством; усунення певних соціальних нерівностей, що пов'язані з проблемами забруднення навколишнього середовища; уповільнений розвиток впровадження соціальних програм, стандартів та певних стратегічних цілей, що визначають можливості підприємницьких структур, тощо.

Існування вище перерахованих проблем свідчить про диспропорції регіонального рівня та потребують поширення певних заходів задля існування якісного функціонування соціальної відповідальності підприємництва в українському суспільстві. На основі даних, представлених центром «Розвитку корпоративної соціальної відповідальності», можна зробити певні висновки, що більше ніж третина організацій (37,8%) вважають, що розвиток соціальної відповідальності в їх регіоні знаходиться на рівні «нижче середнього», так ситуацію оцінюють організації АРК, Дніпропетровської, Кіровоградської, Запорізької, Одеської, Луганської, Миколаївської, Черкаської та ін. областей. Лише 6% організацій вважають, що розвиток соціальної відповідальності в їх регіоні знаходиться на «високому» та «вище середнього» рівнях, а саме в Донецькій, Львівській, Київській та Харківській областях. Це суттєво виражає відсталість соціальної відповідальності в українському суспільстві і потребує певних заходів з боку держави, підприємств і суспільства в цілому.

Таким чином, слід відмітити, що в Україні соціальна відповідальність зазнає суттєвого дисбалансу і має певні недоліки, але влада намагається підвищити роль соціальної складової серед підприємницького сектору, шляхом прийняття національних стратегій та стандартів соціальної відповідальності. Адже це покращить імідж нашої держави всередині країни і за кордоном, продемонструє прагнення України рухатися до сучасних європейських і

світових тенденцій, дотримуватися концепції сталого розвитку, тобто відповідально ставитися до проблем суспільства і його навколишнього середовища.

ЕКОЛОГІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ПОДОЛАННЯ КАТАСТРОФІЧНИХ ПОВЕНЕЙ І ПАВОДКІВ У КАРПАТСЬКОМУ РЕГІОНІ

М.З. РЕГО, аспірант

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

76019 Україна, м. Івано-Франківськ, вул. Карпатська, 15

E-mail: marjana_hashchak@ukr.net

Майже третина території України (близько 27 %, а це 165 тис. км², на якій проживає близько третини населення), зазнає негативних наслідків від повеней і паводків. Найбільшої шкоди вони приносять в гірські та передгірські райони Карпат. Половина освоєних площ схилів піддається впливу зсувних процесів, на 70 % гірських водозборів у Закарпатській, Івано-Франківській, Львівській та Чернівецькій областях розвиваються селеві явища. Недостатній рівень оперативності прогнозу розвитку повеней, паводків і підтоплення, а також відсутність сучасного, повноцінного та цілісного захисного комплексу призводять до значних збитків у аграрному, промисловому та соціальному секторах економіки України.

Наймасштабнішою за останні 200 років на території України була повінь у липні 2008 року. Як наслідок затоплено 523 населених пунктів, під водою опинилось понад 9 тис. житлових будинків, зруйновано 360 автомобільних і 560 пішохідних мостів. Затоплено 24 тис. гектарів оброблених земель, посіви були знищені на площі 52,8 тис. га. Загибло 39 людей. В економічному плані ці збитки були оцінені на суму 230,5 млн. грн. для сільгоспвиробників, а для держави склали 6 мільярдів гривень.

Карпатський регіон належить до одного з найбільш екологічно вразливих у Центральній Європі. Характеризуючись складною геологічною будовою та комплексом несприятливих гідрометереологічних умов. Українські Карпати вважають зоною паводкового ризику, оскільки над ними проходять ряди хмар, що формуються над Атлантикою і рухаючись із заходу на схід тут затримуються, внаслідок чого за короткий проміжок часу випадає велика кількість опадів і стік в річках стає набагато інтенсивнішим. Через густу річкову мережу він належать до регіонів з підвищеною водністю. В результаті нераціональної господарської діяльності і посиленні господарського освоєння паводконебезпечних територій тут порушено екологічну рівновагу, що поряд з надмірною (катастрофічного рівня підйоми води набувають, коли опади перевищують 100 мм на добу) та нерівномірною кількістю опадів і глибокими змінами в структурі біогеоценотичного покриву виявилися головними